

هردم از این باغ بری می رسد

هم میهن

با دریغ ندانم کاری، اختناق و سرکوب هر روز دامنه ی گسترده تری می یابد . این بار شماری از دانشجویان انجمن اسلامی در دانشگاه امیرکبیر به دلیل اظهار نظر صادفانه به اتهام واهی به بند کشیده می شوند.

در سالروزهجده تیر شش تن از دانشجویان مبارزدفترتحکیم وحدت دراعتراض به دستگیری های دانشگاه امیرکبیر براساس اصل ۲۷ قانون اساسی ، تحصن اختیار می کنند که مورد یورش ماموران قرار گرفته و همگی آنها دستگیر و به نقطه ی نامعلوم برده می شوند و پس از آن به دفتر ادوار تحکیم وحدت (سازمان دانش آموختگان ایران) هجوم برده و ده تن از هموندان سازمان را دستگیر و پس از بردن اسناد و مدارک سازمان ، درب را پلمپ کرده و می روند و کاربدستان از این بازداشتها اظهار بی اطلاعی می کنند تا سرانجام این جوانان فرهیخته از زندان اوین سر در می آورند . همزمان اسانلو مدیر سندیکا ی کارگران شرکت واحد در روز روشن در خیابان تحت عنوان : آک دزد ، آک دزد ، ربوده می شود و اوهم سراز زندان اوین در می آورد . گویی زندان اوین به میعادگاه آزادیخواهان و میهن دوستان تبدیل شده است . ازسوی دیگر احکام حبس وشلاق برای زنانی که بدنبال احقاق حقوق مدنی خود هستند صادر می شود . با سرکوب نمی توان خواست حقوق مدنی را نابود کرد بلکه فقط فاصله ها ریشه ای تر و ژرفتر می شوند .

آیا سال همبستگی ملی را اینگونه می خواهند ادامه دهند ؟ اصولاً همبستگی با چه کسانی باید ایجاد شود ؟ همبستگی بین همه آنانی که مشابه می اندیشند یا همبستگی بین کسانی است که دارای اندیشه های متفاوت هستند ؟ آنانکه حاضر به پذیرفتن هیچ اندیشه ای نیستند ؟ چگونه می خواهند این همبستگی ملی را بوجود آورند و با چه کسانی؟

آیا تعدادی دانشجوی میهن دوست که در حال تحصن آرام برای اعتراض به دستگیری هموندانشان بوده اند که بی گناه به بند کشیده شده اند ، باید دستگیر شوند ؟ و یا به دفتر سازمان دانشجوآموختگان ایران که به گواه سابقه آنها جوانان میهن دوست هستند باید یورش برد و دفتر آنها را پلمپ کنند ؟ تا به زعم خود هرگونه صدای مخالفی هرچند قانونی هم خاموش شوند و این فرهیختگان را بعنوان دزد به در و همسایه معرفی کرد ؟ به راستی به کجا می روید ؟

حزب ملت ایران

براین باورراسخ پا می فشارد که تنها با نفی خشونت و انحصارگری و بگیری و به بند و پیروی از خود جمعی می توان از بن بست کنونی مدیریتی داخلی و سیاست خارجی برون شد و درآنصورت است که می توان به همبستگی ملی دست یافت . ازاین رو ما خواستار آزادی سریع و بی قید و شرط دانشجویان و هموندان سازمان دانش آموختگان ایران و فعالان سیاسی و مدنی - صنفی و سندیکایی اعم از زنان و مردان در سراسر ایران هستیم .

برقرار باد مردمسالاری

برچیده باد زندان های سیاسی و مدنی

دبیرخانه حزب ملت ایران

تهران ۲۶ تیرماه ۱۳۸۶ خورشیدی